

бихме далегледа, и се върна Иванъ черногорецътъ, та го намъри.

27. Излѣзохме на Врачанската планина и ходихме все по билото.

28. Превалихме въ мѣстността Пърхови могили, мѣсто съвсемъ безводно; тукъ единъ дърводѣлецъ ни донесе едно буре вода отъ половинъ часъ мѣсто.

29. Преминахме покрай Дупни-връхъ и отгоре надъ селото изъ единъ пжтъ излѣзохме на върха. Тукъ се загуби Турчинъ Кольо. Все на това мѣсто, казаха ни, че излѣзла потера, и ние се отбихме надѣсно къмъ Берковица, като вървѣхме изъ пжтя, който води отъ Враца за Берковица и Клисуре. Презъ нощъта слѣзохме въ Дървена Клисуре и презъ селото, до една воденица, като минахме по моста, излѣзохме надъ Клисуре, прехвърлихме дола и престояхме въ единъ гжстакъ.

30. Надвечеръ излѣзохме на Клисурската мандра и проводихме въ селото за хлѣбъ. Селянитѣ Илия, Ангелъ, Трифонъ, Коца, Иванъ и други явили въ Берковица на владиката, а последниятъ на правителството.

31. Сутринъта, известени отъ единъ пушкومتъ отъ мандрата, че иде потера, ние бѣхме се отдалечили; когато, предвождана отъ владиката, кадията и каймакамина, потерата излизаше отъ Берковица, ний ги гледахме и се отдалечихме въ острия връхъ надъ Клисуре. Презъ нощъта възлѣзохме на върха, гдето намърихме търговски овни отъ Копривщица, отъ които взехме три овни и 40 оки брашно. И като възлизахме по върха къмъ гората, чухме напредъ ни гърмелъ отъ пушки, тогава се отбихме надѣсно въ гората, дето и пренощувахме.